

החכם באשי נאלץ להפסיק לשם כך מתלמודו, אולם כאשר שמע מפיו של חסן, הקציץ הראשי, כי המושל הורה לו להיות נוכח בדיון הראשון, גמר בדעתו כי מוטב לנסות ולהביא מיד את העניין לידי גמר.

הוא סגר אפוא את הספר, הורה לשני בעלי הדין לישב לפניו, וביקש מהם להתחיל להרצות את טענותיהם, איש אחר רעהו.

עד מהרה הבין מדוע נואש המושל מלירד לחקר האמת. במוחו החריף תפס לאלתר, כי השניים מגבבים טענות שונות, שיש בהן מעט מן האמת והרבה מן הדמיון, וכל זאת, כדי להטיל את האשם בדבר כישלון העסק – איש על כתפי רעהו.

ובמקרים שכאלו, היה החכם באשי, רבי יעקב שאול אלישר, נוקט בדרך קצרה ועניינית.

הוא הרים את ידו האחת כנגד הטוענים, לאות כי יחדלו משטף המלל הנשפך מפיהם. ובידו השניה שלף מכיס גלימתו מטפחת אדומה. "גש נא אלי" הורה לדוד.

הסוחר קם ממקומו וניגש אל השולחן, והחכם באשי מסר לו את המטפחת ואמר: "מוסר אני לך את המטפחת הזאת בתקיעת כף, ואני משביעך שתאמר לפני רק את האמת".

חיוורון קל עלה על פניו של דוד, וידו האוחזת במטפחת רעדה. בכל זאת, שבועה אינה ענין של מה בכך.

אך מכיוון שהחכם באשי העמידו בפני עובדה מוגמרת, לא היתה לו ברירה כי אם לדייק בלשונו ולספר דברים כהווייתם. בזהירות רבה הציג את תמצית דבריו, כשהוא מוותר על מרבית הטענות שגיבב קודם לכן.

"טוב" נענה החכם באשי, "עתה גש נא אתה אלי" הורה לניסים, שישב מרעיד במקומו.

ניסים ניגש אל השולחן, וחכם יעקב שאול תקע בכפו את המטפחת האדומה וחזר על דבריו, "מוסר אנו לך את המטפחת הזאת בתקיעת כף, ואני משביעך שתאמר לפני רק את האמת".

כעבור שעה קלה הגיע הדיון אל קיצו. מכיוון שהשניים דקדקו בלשונם, כמעט ולא היה צורך להתפלפל במסקנת הדין.

חכם יעקב שאול אלישר פסק את הדין, בעומק דעתו וברוחב בינתו, כיצד יחלקו ביניהם את השותפות. ובחכמתו ובפקחותו השכיל גם להשכיך שלום בין הצדדים ולהוציאם מלפניו כאוהבים וידידים.

העלון לרפואת והצלחת אלעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Inai for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח. כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח. הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף זוסדני ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "הסדר דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעלי")
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י"ז סיון התשנ"ב
ואימני מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

1485

"לא לחסוך במלים"

יעקב אבינו ע"ה, האדם השלם, שדמותו חקוקה בכיסא הכבוד לאמר שהוא תכלית בריאת האדם בעולם, כזה הוא האדם שביקש הקדוש ברוך הוא לברוא בעולמו! יעקב, הבחיר שבאבות – עומד להפטר מן העולם.

כלום יש לנו מושג איך מתכוננים אנשים גדולים למעבר זה מעולם המעשה לעולם השכר? "בל ימי למדתי כיצד למות", אמר הרבי מפשיסחא. הם מייחדים את ייחודי הדיקנא קדישא, מתעלים כשרפי מעלה, ומגיעים לפסגות בל ישוערו: "כי לא יראני האדם והי" אבל במיתתם רואים! לפיכך, כאשר זכה אלישע לראות את אליהו בהלקחו מעימו זכה ל"פי שניים נרוהו" משום שאליהו עצמו התעלה אז להיות פי שניים ברוחו.

כלום יש לנו מושג כמה יקרה אז כל שניה, כל שבריר שניה? ויעקב אבינו באותו רגע יקר, מצוה את בניו. מברכם, וממשיך: "אני נאסף אל עמי קברו אותי אל אבותי. אל המערה אשר בשדה עפרון החיתי. כמערה אשר בשדה המכפלה, אשר על פני ממרא, בארץ כנען".

כדאי לספור ולראות, כמה מילים "מיותרות" כאן. וכי בניו לא ידעו מהו "קברו אותי אל אבותי", שהיה צריך להוסיף ולומר "אל המערה", ולציין: "אשר בשדה עפרון החיתי"? ולחזור ולומר: "אל המערה אשר בשדה המכפלה - אשר על פני ממרא", ולציין, לבסוף: "בארץ כנען"?

אלא, כתב רבינו הרלב"ג זצ"ל, ביקש יעקב אבינו להורותינו – והתורה ציתתה כל זאת כדי ללמדנו – שכאשר אנו מבקשים דבר מה, מילה, מתלמיד, מחבר, מעוזר, מפועל – שלא נחסוך במילים.

שלא נסמוך על כך שהם יודעים, שכבר ימצאו שיסתדרו. תאמר בדיוק, תאתר ותציין. מוטב לפרט יותר מדי, ולא לקצר יותר מדי. כמה עוגמת נפש היתה נחסכת, לו היו הכל למדים זאת ונוהגים כך.

מאת אילן

שבת יחי' טבת ה-תשפ"ד
פרשה: ויחי
הפטרה: ויקרבו ימי דוד

הדלקת נרות - 16:22
צאת השבת - 17:15
ר"ת - 17:46

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:27

שמות	זמני
עמוד השחר: 5:39	5:40
זמן טלית: 5:46	5:47
זריחה: 6:40	6:41
חצות: 11:42	11:45
מנחה גדולה: 12:07	12:10
שקיעה: 16:44	16:50

Inai for Zion

העצבות אסורה

כל הרוצה להתחבר אל הקב"ה, שנאמר עליו "עוז וחזקה במקומו", אסור לו להיות שרוי בעצבות, ומי שאין לו שמחת הנפש סימן שאינו במחיצת השכינה.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחוהי דינה בת רחל ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

העלון לע"ג מורד פרטובי בר דינה ז"ל שנלב"ע כג' טבת תשנ"ב.

Inai for Zion

זה שאמר הכתוב כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבותינו כצל ימינו על הארץ הלואי כצילו של כותל או כצל האילן, אלא כצילו של עוף שנאמר ימינו כצל עובר ואין מקוה אין מי יקוה שלא ימות, אלא הכל יודעים ואומרים בפיהם שהם מתים זה שאמר הכתוב אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המוות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו. ולכן אברהם אבינו עליו השלום ביקש ותבע זקנה, משום שעל ידי זה, האדם רואה כי קרב לאט לאט לקיצו ובכך מתרחק מטרדות העולם ותאוותיו, ומתקרב לה' יתברך לטוב לו, וזו גם מטרת המחלות והיסורים למיניהם, להוציא את האדם משגרת החיים, ולעצור אותו לחשוב חשבונו של עולם.

”ויקרבו ימי ישראל למות“

כתוב בב"ר הדא הוא דכתיב כצל ימינו על ארץ, הלואי כצילו של כותל או כצילו של אילן אלא כצילו של עוף בשעה שהוא עף. ויש להבין למה נסמך המאמר דוקא על פסוק זה ויקרבו ימי ישראל למות וגם להבין איך יתכן להדמות ימי שנותינו בהם שבעים שנה? אך כשנעמיק קצת יתגלה ויתראה צדקת המאמר הזה, כי באמת העבר אין כי מה שהיה חי עד עכשיו הנה כבר הוא אפס ואין כי כבר עבר וחלף הלך לו. והעתידי מי יודע? כי האדם אינו בטוח בחייו ואין לו רק הרגע של עתה והיא אינה עומדת רק מועף ביעף כי אחר כל רגע מת רגע אחד ממה שהוקצב לו, והזמן פורח תמיד ואינו עומד במקום אחד, ואם כן תמיד אינו חי רק הרגע של עתה

והיא כצילו של עוף הפורח, והוא מוסר גדול לאדם שיהיה תמיד לנגד עיניו כי אין לו חיות רק עתה, וכל זה אינו בצדיקים כי כל יום שעבר ממנו חי וקיים לעד, וגם בעתיד וודאי כי יחיה לנצח וגם במותו הוא חי ורק הימים מתים והוא חי וזהו ”ויקרבו ימי ישראל למות“ הימים מתו והוא חי לנצח.

”וילזים אותם ויברך על לזבם“

דרשו רז"ל בדברי תנחומים הללו, היה אומר להם עד שלא ירדתם לכאן היו הבריות מרננים עלי לומר עבד הוא, ועל ידיכם נודע שאני בן חורין, ואם אני הורג אתכם מה הבריות אומרות עלי? כת של בחורים מצא ואמר אחי הם, לטוף הרג אותם, כלום יש אדם הורג אחיו? דבר אחר עשרה נרות לא יכלו לכבות נר אחד נר אחד אך יוכל לכבות עשרה נרות?.

”המלאך הגואל אותי“

לכאורה תמוה הדבר הכתוב פותח ”ויברך את יוסף“ אך למעשה איננו מוצאים שיעקב מעניק ברכתו ליוסף כי אם לשני הבנים שיוסף הציג לפניו, אולם כשמעמקים בדברי הכתוב מתברר שבמילים המלאך הגואל אותי הוא יברך את הנערים יש לראות גם הענקת ברכה ליוסף שהרי עיקר שאיפתו של האדם בחייו הוא לראות בטוב בניו ובאשרם לכן אין לך ברכה טובה לאדם מזו שבניו יהיו ברוכים.

”וידו לזב בקרב הארץ“

נמשלו ישראל לדגים, מה דגים גדלים במים וכיוון שיורדת טיפה אחת של גשמים מקבלים אותה בצימאון כאילו לא טעמו טעם מים מימיהם, כך ישראל גדלים בתורה וכיוון שהם שומעים דבר חדש בתורה מקבלים אותה בצימאון כאילו לא שמעו דבר תורה מימיהם.

הלכות ויקרא

הלכות השכרת והשאלת כלים לגוי לשבת ודיני שביתת בהמה ודיני מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

השכרת כלים לגוי העושה בהם מלאכה בשבת

א. מותר לכתחלה להשכיר כלים לגוי קודם השבת, אפילו בערב שבת, אפילו אם הם כלים שעושים בהם מלאכה, כגון כלי חרישה ושאר כלי עבודה, כל שהוציאם הגוי מרשות היהודי קודם השבת. וכן דעת מרן השלחן ערוך. וכן הלכה למנהג הספרדים ועדות המזרח ההולכים אחר הוראות מרן השלחן ערוך.

אבל האשכנזים נוהגים בזה כדעת הרמ"א שפסק להחמיר שלא להשכיר לגוי כלים שעושים בהם מלאכה בערב שבת, מפני מראית העין, שיחשדו הרואים שהגוי העושה בהם מלאכה הוא שליחו של היהודי שציוה עליו לעשות מלאכה בשבת, ורק כלים שאין עושים בהם מלאכה, כגון כלי אכילה ושלחנות וכסאות ובגדים וכיוצא בזה, מותר להשכירם לגוי בערב שבת כל שהוציאם הגוי מרשות היהודי קודם השבת.

וכלים שעושים בהם מלאכה, שאסור להשכירם לגוי בערב שבת למנהג האשכנזים, היינו לא רק כלים שהמלאכה נעשית בהם על ידי שמפעיל את אותם כלים, כגון כלי חרישה וכלי נגרות ושאר כלי עבודה, אלא גם כלים שאין המלאכה נעשית על ידי שמפעיל אותם, כגון קדרות לבישול וכיוצא בזה.

וכל זה אינו אלא כשמשכיר הכלים לגוי בערב שבת, אבל אם משכיר לו כלים שעושים בהם מלאכה ביום רביעי או ביום חמישי, יש להקל בזה אף למנהג האשכנזים, ואפילו לכתחלה, מפני שכל שמשכיר לגוי שלא בסמיכות ליום השבת, לא הששו חכמים למראית העין שמא יאמרו שהגוי עושה המלאכה בשליחותו של היהודי.

וגם אין לחוש בזה משום איסור שביתת כלים, מפני שהלכה רווחת בידינו שאין אדם מצווה על שביתת כליו כלל.

גמלים

איש נוכל התעטף באי צטלה של צדיק והיה מחלק ברבות לאנשים תמימים, המורת שבו. נזדמנה אצלו הבורה של ליצנים, אמרו לו בנעימה של לעג ובוז: ברבנו נא רבי.

אמר להם הצדיק:

למה לא? והרי מקרא מפורש הוא: "ויברך את הגמלים". נענה אחד מן החבורה ופסק לו אף הוא את פסוקו:

"אשירה לה' בי גמל עלי" הגמל מתנשא עלי לברבני...